

Ders 50

LESSON 50

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Davut ve Mesih

THE PROPHET DAVID AND THE MESSIAH

Mezmurlar 1, 2

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dört derste **peygamber Davut'un** öyküsünü inceliyoruz. Davut'un bir çoban olduğunu, lir çaldığını, ilahi yazarlığı yaptığını, Tanrı Sözü'nü öğrendiğini, savaşta kahraman olduğunu, ve aynı zamanda İsrail'in kralı ve Tanrı'nın peygamberlerinden biri olduğunu gördük. Son dersimizde, Davut'un bir **günahkar** olduğunu da öğrendik; Tanrı'nın hiç hoşuna gitmeyen bir şey yaptı. Ama her şeye rağmen aynı zamanda Tanrı'nın Davut'un günahlarını bağışladığını da okuduk, çünkü Davut pişman olmuş bir yürek ile günahlarından gerçekten dönüş yaptı ve dünyadaki tüm insanların günahlarının cezasını çekmek üzere dünyaya gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inandı.

Bugün Kutsal Yazıların tam orta yerinde bulunan harika kitap üzerinde düşünmeyi planlıyoruz. Bu kitabın adını biliyor musunuz? Evet, bu kitabın adı **Mezmurlar** (Zebur). Mezmurlar kitabı, yüz elli bölüm ya da ilahi içerir. Tanrı, yüzlerce yıllık bir dönem içinde Musa, Süleyman, Asaf ve Korah'ın oğulları dahil olmak üzere çeşitli peygamberleri Mezmurları yazmaları için kullandı. Ama yine de Davut, diğer peygamberlerden daha çok Mezmur yazdı. Bugün Mezmurlar kitabının ilk iki ilahisine (ya da bölümüne) odaklanacağız.

İlk ilahi bize, dünyada bulunan iki sınıf insandan söz eder: **doğruluk yolunda** yürüyenler ve **kötülük yolunda** yürüyenler. İlk Mezmurda şunlar yazılıdır:

(Mezmur 1) ¹*Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdü ile yürümez, günahkarların yolunda durmaz. Alaycıların arasında oturmaz.* ²*Ancak zevkini Rabbin Yasasından alır ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.* ³*Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, meyvesini mevsiminde verir, yaprağı hiç solmaz. Yaptığı her işi başarır.* ⁴*Kötüler böyle değil, rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.*

⁵*Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkarlar.* ⁶*Çünkü Rab doğruların yolunu gözetir, kötülerin yolu ise ölüme götürür.*

Bu mezmurda, **bereketlenenlerin yolunu** ve **mahvolmakta olanların yolunu** görüyoruz. Herkes bereketlenmek ister. Mahvolmayı hiç kimse istemez. Tanrı herkesin bereketlenmesini ister. Ama bunun için Tanrı'nın ön gördüğü bereket yolundan yürümeniz gerekir. Bereket yolu nedir? Mezmurların bu ilk iki ilahisi bereket yolunu iki düşünce ile özetler: **Birinci düşünce**, Tanrı'nın Sözü ile alay edenlerin yolunu izlemeyin. **İkinci düşünce**, Tanrı'nın ön gördüğü kurtuluş yolunu anlama, ona inanma ve onu kabul etme hedefi ile Tanrı'nın Sözü üzerinde derin derin düşünün.

Eğer Tanrı'nın doğruluk yoluna inanır ve onu izlerseniz, Kutsal Yazılar, sizin akarsu kıyılarına dikilmiş ağaçlara benzeyeceğinizi söylerler. Yaşamınız Tanrı'nın Kendisinde temellenecek, sevgi, sevinç ve esenlik gibi meyveleri mevsiminde vereceksiniz. Ama eğer Tanrı'nın doğruluk yolunu izlemezseniz, rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzeyerek savrulacaksınız.

Şimdi Mezmurlardaki ikinci ilahiye geçelim. Bu bölümde Tanrı, Davut'a, dünyaya gelecek olan **Kurtarıcı** hakkında yazması için esin verdi. Tanrı'nın bize peygamberi Davut'un kalemi aracılığı ile verdiği mesajı dikkatle dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Mezmunur 2) ¹*Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa? Neden boş düzenler kurar bu halklar?* ²*Dünyanın kralları saf bağlıyor, hükümdarlar birleşiyor Rabbe ve meshettiği krala karşı.* ³*'Koparalım onların kayışlarını' diyorlar, 'Atalım üzerimizden bağlarını.'* ⁴*Göklerde oturan Rab gülüyor, onlar ile eğleniyor.* ⁵*Sonra öfke ile uyarıyor onları. Gazabı ile dehşete düşürüyor* ⁶*ve 'Ben kralımı kutsal dağım Siyon'a oturttum' diyor.* ⁷*Rabbin bildirisini ilan edeceğim; Bana 'Sen benim oğlumsun' dedi, 'Bugün ben sana baba oldum.* ⁸*Dile benden, miras olarak sana ulusları, mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.* ⁹*Demir çomak ile kıracaksın onları, çömlek gibi parçalayacaksın.'* ¹⁰*Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!* ¹¹*Rabbe korku ile hizmet edin, titreyerek sevinin.* ¹²*Oğlu öpün ki öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir, ne mutlu O'na sığınanlara!'*

Rab Tanrı'nın Mezmurların ikinci bölümünde neyi ilan ettiğini anlıyor musunuz? Bu nokta çok önemlidir! Tanrı, bu ilahide, Adem'in çocuklarına kurtuluş getirmek için dünyaya gelecek olan **Kurtarıcının üç harika adını** duyuruyor. Bu üç adı duydunuz mu? **Mesih, Kral** ve **Oğul**. Tanrı'nın, dünyanın Kurtarıcısına işaret ettiği bu üç ad hakkında biraz düşünelim.

- 1) Tanrı'nın, Kurtarıcıyı önce **"Mesih"** olarak çağırdığını görüyoruz. Mesih İbranice bir sözcüktür ve *Tanrı'nın seçtiği Kişi (Meshedilmiş Olan)* anlamına gelir. Tanrı, *Mesih* adı ile Adem'in çocuklarına, dünyaya gelecek olan Kurtarıcıya herkesin inanması ve O'nu kabul etmesi gerektiğini ilan ediyor, çünkü O, Tanrı'nın Kendisinin dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçtiği Kişi'dir. Ama yine de bu ilahinin ilk üç ayetinde Tanrı, Adem'in çocuklarının çoğunun Tanrı'nın dünyaya göndereceği Mesih'i reddedeceklerini önceden bildirdi. Bu ayetleri tekrar okuyalım.

"Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa? Neden boş düzenler kurar bu halklar? Dünyanın kraları saf bağlıyor, hükümdarlar birleşiyor Rabbe ve meshettiği krala karşı. 'Koparalım onların kayışlarını' diyorlar, 'Atalım üzerlerimizden bağlarını'." (Mezmunur 2:1-3)

Dünya halkları Tanrı'nın gönderdiği Mesih'i kabul etmeyi neden reddedeceklerdi? Dünya halkları Mesih'i reddedeceklerdi, çünkü O, günah ile lekelenmemiş kutsal bir kişi olacaktı ve Kutsal Yazılar bize *"kötülük yapan herkesin ışıktan nefret ettiğini ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışıga yaklaşmadığını"* bildirirler. (Yuhanna 3:20) Böylece Tanrı dünyanın

Kurtarıcısı ve Yargıcı olarak seçmiş olduğu kutsal İnsanı mahvetmeyi denemek için Yahudilerin ve dünya uluslarının nasıl birlikte işbirliği yapacaklarını bu ayetlerde önceden bildiriyordu. Ama Tanrı, kötü insanların yapmaya çalışacakları her şeyden haberdardı. Tanrı, insanların kötü planlarını Kendisinin günahkarları kurtarmak için yaptığı adil planını yerine getirmek için kullanmayı tasarladı. Okuduğumuz şu satırların yazılış nedenleri budur: “Göklerde oturan Rab gülüyor, onlar ile eğleniyor.” (Mezmun 2:4) Bu bölümde Tanrı’nın, Kurtarıcıya verdiği ilk adın **Mesih** olduğunu görüyoruz. İbranice *Mesih* sözcüğünün Grekçe *Hristos* sözcüğü ile aynı anlamı taşıdığını bilmek sizin için ilginç olabilir. Her ikisi de “Tanrı’nın seçmiş olduğu Kişi” anlamına gelir.

- 2) İkinci ad, “**Kral**” dır. Mesih, aynı zamanda Kral’dır. Bu isim aracılığı ile Tanrı herkesin Mesih’in sonunda insanların çoğu O’nu reddetse bile, dünyanın Yargıcı ve Egemeni olacağını bilmesini ister. Büyük Yargı Gününde herkes O’nun önünde diz çökecektir, çünkü O, Tanrı tarafından kralların Kralı ve rablerin Rabbi olması için seçmiş olduğu Kişi’dir. Sonunda Mesih **ya Kurtarıcınız ya da Yargıcınız** olacaktır. Çünkü sizin hoşunuza gitse de gitmese de, **O**, Tanrı tarafından sonsuza kadar egemenlik sürmesi için seçilmiş **Kral**’dır!
- 3) Bu bölümde Tanrı’nın Mesih’e verdiği üçüncü bir ad daha duyduk. Bu üçüncü isim, üzerinde dikkatle düşünmemiz gereken bir addır. “**Oğul!**” Bu adın anlamını açıklamadan önce belki de Davut’un Mezmurlarda yazdığı her şeyin Tanrı’nın ona verdiği bilgelik ile yazdığını hatırlamamız gerektiğidir. Aynı zamanda hatırlamamız gereken bir başka şey daha var: Peygamberlerin Yazılarında bazen anlaşılması zor olan şeyler vardır, ama bu durum onların doğru olmalarını engellemez. Tanrı, Sözü’nde bizleri şöyle uyarır: “(Kutsal Yazılarda) güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, bunları çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.” (2. Petrus 3:16) Bilgisizlik korkunç bir şeydir, özellikle Mesih hakkındaki bilgisizlik, çünkü tanrı O’nu Adem’in çocuklarını yıkımdan kurtarması için seçmiştir. Bir Wolof atasözü, bu durumu çok iyi açıklar: “**Siz bilgisizliğinizin farkına varmadan önce, o sizi öldürecektir.**” Tanrı’nın, Mesih’e verdiği bu üçüncü isim hakkında düşünürken, bu düşünceyi de aklımızda tutalım.

Şimdi ikinci Mezmura geri dönelim. Yedinci ayette Mesih’in şöyle dediğini okuduk: “Rabbin bildirisini ilan edeceğim: Bana, ‘Sen **benim oğlumsun**’ dedi, ‘Bugün ben **sana baba oldum.**’ (Mezmun 2:7) Rabbin, Mesih’e ne söylediğini işittiniz mi? “Sen **benim oğlumsun .. ben sana baba oldum.**” Tanrı’nın, Mesih’e **neden “Oğlum”** dediğini biliyor musunuz? Bu adın **ne** anlama geldiğini biliyor musunuz? Hepinizin bu adın **ne anlama gelmediğini** bildiğinizi umuyoruz. Tanrı’nın, bir çocuk sahibi olmak için bir eş aldığı anlamına **gelmez**. Asla! Böyle bir düşünce küfürdür! Tanrı ruhtur ve bir insanın sahip olduğu şekilde bir oğula sahip olmaz.

O zaman Tanrı Mesih’e neden, ‘Sen **benim oğlumsun**’ dedi? Tanrı’ya teşekkür edebiliriz, çünkü Rab Tanrı’nın Kendisi bize bunun nedenini söyledi. Bugün bu konunun ayrıntılarına incek kadar zamanımız yok, ama size Peygamberlerin Yazılarından Tanrı’nın, Mesih’i **neden Oğlu** olarak adlandırdığına dair **üç neden** (*düşünce*) verebiliriz.

Birincisi, Tanrı’nın, Mesih’i *Oğlu* olarak adlandırdığını bilmeniz gerekir, çünkü Mesih **yukardan**; göklerden geldi. Peygamberlerin Yazılarına inanan herkes, Mesih’in bir insandan değil, Tanrı’dan geldiğini bilir. Bildiğiniz gibi, **Mesih’in yersel bir babası yoktu**. Yersel var oluşu Davut’un soyu aracılığı ile oldu, çünkü Mesih, kral Davut’un akrabası olan bakire bir kadından doğdu. Ama Mesih, Baba tarafından eşsiz bir şekilde Tanrı’nın Ruhu’ndan

geliyordu. Tanrı bu nedenle O'na bu sözleri söyleyebildi: *Sen benim oğlumsun. Bugün ben sana baba oldum!*

İkinci neden: Tanrı, Mesih'i Oğlu olarak adlandırdı, çünkü Kutsal Yazılar **Tanrı'nın ve Mesih'in aynı kutsal karakteri paylaştıklarını** yazarlar. Baba nasılsa, Oğul da aynıdır. Vaat edilen Kurtarıcının, aynı Tanrı gibi saf ve kutsal olması gerekiyordu. Bu konuya şimdi devam edemiyoruz, ama Müjde (İncil) kayıtlarına geldiğimiz zaman, Mesih'in Adem'in çocukları gibi günah ile lekelenmemiş olduğunu göreceğiz. Görmüş olduğumuz gibi, peygamberlerin en büyüğü bile günah işledi. Ama Mesih hiç bir zaman günah işlemedi! O, her zaman Tanrı'nın isteğini yerine getirdi. Mesih'in günahsız olması gerekliydi, çünkü dünyaya günahkarları günahlarından kurtarmak için geldi. Büyük borçları olan kişiler diğer insanların borçlarını ödeyebilirler mi? Hayır, ödeyemezler! Kutsal Yazılar, O'nun, "*kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış*" olduğunu yazarlar (İbraniler 7:26) **Evet, Kurtarıcı, O'nu gönderen Tanrı gibi kutsaldı.**

Üçüncü: Tanrı, bu nedenle O'nu Oğlu olarak adlandırmaktan utanmadı. Daha önce İbrahim'e "*Tanrı'nın dostu*" dendiğini gördük. Peygamber Musa, "*Tanrı adamı*" olarak adlandırıldı. Tanrı Davut hakkında şöyle konuştu: "*Kendi yüreğime göre bir adam buldum.*" Ancak Tanrı, hangi peygambere, '*Sen benim oğlumsun. Bugün ben sana baba oldum*' dedi? Böyle bir ad yalnızca Mesih'e verilebilirdi, çünkü yukardan gelen tek Kişi, bir bakireden doğan ve günah tarafından lekelenmemiş olan Mesih'ti.

Bugün, programımızı dinlemekte olan siz, Tanrı'nın, **Oğlu** olarak adlandırdığı **Kral'ı, Mesih'i** tanıyor musunuz? Tanrı, herkesin O'nu tanımasını, O'na inanmasını ve O'nu kabul etmesini ister. Peygamber Davut'un bu bölümü şu sözler ile bitirmesinin nedeni budur:

"Bu nedenle, ey krallar, akıllı olun; ders alın. Rabbe korku ile hizmet edin, titreyerek sevinin. Oğul'u öpün ki, öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz, çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na sığınanlara!" (Mezmur 2:10-12)

Bugünkü programımıza burada son vermemiz gerekiyor. Bir sonraki derste Tanrı'nın isteği ile peygamber Davut'un Mezmurlar kitabında yazdığı bir başka büyük ilahi üzerinde derin derin düşüneceğiz.

Siz, peygamber Davut'un Mezmurlardaki sözleri üzerinde ciddi bir şekilde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin.

"Akıllı olun; ders alın. ... Rabbe korku ile hizmet edin ve titreyerek sevinin. Oğul'u öpün ki, öfkelenmesin, yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz, çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na sığınanlara!" (Mezmur 2: 10-12)